

Arrest

nr. 282 497 van 23 december 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M.-P. DE BUISSERET
Sint-Quentinstraat 3
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 30 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. DE BUISSERET en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde te zijn geboren op 23 februari 1993, in de stad Bishoftu, in de regio Oromia, in Ethiopië. U bent etnisch Oromo. U groeide op in Bishoftu en liep er school. Wanneer u ongeveer vijftien jaar oud was, in het jaar 2008, overleed uw vader in de gevangenis. Hij was er opgesloten vanwege zijn lidmaatschap van het Oromo Liberation Front (OLF/ONEG). Sinds het jaar 2012 was u ook zelf actief bij het OLF. U stond in voor rekrutering en het verspreiden van informatie. Vanaf het jaar 2012 ging u ook studeren in de stad Adama, eveneens gelegen in de provincie Oost-Shewa, in de Oromo-regio. U studeerde er boekhouden aan de universiteit, en u studeerde af in het jaar 2015.

Daarna keerde u terug naar Bishoftu. In het jaar 2018, overleed uw broer G. in een autoongeluk. Sindsdien wordt u psychologische opgevolgd.

Op 3 juni 2019 werd in de stad Bishoftu een viering gehouden. Vele OLF-leden zouden terugkeren uit de diaspora en ontvangen worden in Bishoftu. Er werden OLF-vlaggen opgehangen en u hielp mee vredevolle Oromo-protesten te organiseren. Echter, kwamen federalisten en Amhara naar Bishoftu die deze protesten wilden tegenhouden. Ze hebben alles verbrand en de stad bijna vernietigd. Er was ook geweld, er werd op de demonstranten geschoten en velen lieten het leven. U werd gearresteerd en opgesloten. U verbleef er twee maanden. U werd er ondervraagd over het OLF, misbruikt en gefolterd. U kon daarna op borg vrij komen en werd naar het ziekenhuis gebracht. Op 12 augustus was er een bijeenkomst van het OLF gepland in de hoofdstad Addis Abeba, op vraag van een vriend, genaamd D.. Echter werd de bijeenkomst door de autoriteiten verboden en werden de OLF-leden gearresteerd. U belde uw moeder op en die meldde dat de autoriteiten u ook hadden gezocht in Bishoftu. U besliste bij een vriendin in Addis Abeba te blijven. Via een smokkelaar kon u snel een paspoort met visum voor Roemenië regelen.

U verliet Ethiopië op 28 augustus 2019 per vliegtuig en u belandde in Roemenië. U heeft er steeds als poetshulp gewerkt. U kon er blijven op basis van een werkvisum. U verliet Roemenië in de maand april van het jaar 2021, maar werd door de politie tegengehouden. Uw vingerafdrukken werden genomen en er werd een verzoek om internationale bescherming ingediend op 8 april 2021. U wachtte de procedure echter niet af en reisde verder naar België. U probeerde een tijdje het Verenigd Koninkrijk te bereiken, maar werd uiteindelijk onderschept door de politie op 9 augustus 2021. U verklaarde van Eritrese nationaliteit te zijn en minderjarig te zijn. U werd in het gesloten centrum voor illegalen te Holsbeek geplaatst. U heeft er een verzoek tot internationale bescherming ingediend op 10 augustus 2021. U werd uiteindelijk vrijgelaten, maar na uw vrijlating werd u gehoord op de zetel van het CGVS.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u heeft aangegeven in het verleden, wanneer u in het gesloten centrum te Holsbeek verbleef, psychologisch te zijn opgevolgd (zie notities CGVS, p.4). U stelde dat u op dat moment in een depressie was, maar dat u daarna verbetering merkte en gestopt bent met uw bezoeken aan de psycholoog. In het dossier is ook een verslag aanwezig van de psychiater, Dr. S. Claes waarin gewag wordt gemaakt van paniekaanvallen, traumatische gebeurtenissen (waaronder het overlijden van uw broer in het jaar 2018, in Ethiopië) en stress (dd.18/8/2021). U vertelde ook zelf dat uw psychologische problemen reeds startten in Ethiopië, na het overlijden van uw broer (zie notities CGVS, p.4) en dat u in België ook uzelf heeft verwond. U heeft voor deze aandoeningen medicatie verkregen, maar op het moment van het persoonlijk onderhoud was u met alles gestopt. Naar aanleiding van het medische document en uw verklaringen werd u gevraagd of u zich fysiek en mentaal in staat achtte om het persoonlijk onderhoud te laten doorgaan, en u antwoordde onmiskenbaar bevestigend. Er werd ook aangegeven dat u steeds om een pauze kan vragen wanneer u dat nodig achtte. Aldus, werden u specifieke steunmaatregelen verleend en kan in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde te zijn gevlucht uit uw land van herkomst, Ethiopië, omdat u zou worden gevisieerd door de Ethiopische autoriteiten vanwege uw activiteiten voor het OLF. U zou om die redenen twee weken zijn opgesloten, en op heden nog steeds worden gezocht. **U kan de problemen die u met de Ethiopische autoriteiten heeft gehad, en zou hebben bij terugkeer naar Ethiopië, echter niet aannemelijk maken.**

In casu dient opgemerkt, dat u absoluut niet aannemelijk weet te maken dat u daadwerkelijk lid bent van het OLF. Sterker nog, uw verklaringen brengen aan het licht dat uw Oromo-etnie überhaupt in vraag kan worden gesteld.

U blijkt immers geenszins een degelijke kennis te hebben van de Oromo-etniciteit. Nochtans stelde u dat zowel uw vader als uw moeder tot de Oromo-etnie behoren (zie notities CGVS, p.13). Uw vader was reeds sinds zijn kindertijd lid van het OLF, werd om die reden door de Ethiopische autoriteiten opgesloten en overleed in de gevangenis in het jaar 2008 (zie notities CGVS, p.9-10). U stelde zelfs dat hij een soldaat was van het OLF (zie notities CGVS, p.9). **Bijgevolg, is het geenszins onredelijk te verwachten dat u juiste en afdoende kennis heeft over de Oromo-etniciteit en eveneens van de Oromo-taal [Afaan Oromo of Oromiffa].** Echter, bleek u zelfs niet eens het Afaan Oromo meester te zijn. Het persoonlijk onderhoud voor het CGVS ging dan ook door in de taal **Amhaars**. Aangezien het uitermate vreemd is dat een politiek actief lid van het OLF geen Oromiffa zou spreken, werd u met deze vaststelling geconfronteerd en zodoende werd gevraagd om welke redenen u geen Afaan Oromo spreekt (zie notities CGVS, p.13). Uw antwoorden bleken echter ten stelligste **ontoereikend**. U stelde vooreerst dat het grote interview [het persoonlijk onderhoud voor het CGVS] zeer belangrijk is en dat het Amhaars veel gemakkelijker is om uw gevoelens te uiten en u uit te drukken, maar dat u wel Afaan Oromo spreekt. Gevraagd in welke taal u met uw moeder, vader en familie converseerde wanneer u nog in de stad Bishoftu woonde, antwoordde u dat dit in beide talen was, namelijk Amhaars en Oromo. U heeft Afaan Oromo geleerd van uw familie en burens, maar u werd op school in het Amhaars opgeleid. Daarop werden u vijf eenvoudige woorden in het Amhaars aangereikt en werd u gevraagd deze naar het Afaan Oromo te vertalen. U slaagde er echter in maar **twee van de vijf** woorden juist te vertalen, namelijk het woord voor "kinderen" [ejoli] en het woord voor "huis" [mana] (zie notities CGVS, p.14 en informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, blauwe map). **Er dient dan ook opgemerkt dat het allerm minst geloofwaardig is dat u, als actief lid van het OLF, met ouders die beiden het Afaan Oromo spreken én eveneens de Oromo-etniciteit en –cultuur willen verdedigen door hun politieke activiteiten, geen perfect Oromiffa zou spreken, enkel en alleen omdat u onderwezen werd in het Amhaars.** Gezien u klaarblijkelijk zelfs eenvoudige Oromo-woorden niet wist te vertalen, werd u nogmaals gevraagd wanneer u het Afaan Oromo gebruikte in Ethiopië (zie notities CGVS, p.14). U antwoordde echter – weinig aannemelijk – dat uw moeder u het Oromo wilde leren en aldus altijd probeerde om met u Afaan Oromo te spreken, en dat u uw best deed om haar te antwoorden. Daarop werd gevraagd hoe het komt dat het Afaan Oromo niet gewoon uw moedertaal is, gezien uw beide ouders het spreken en uw vader zelfs medestander was van het OLF en de Oromo-cultuur verdedigde. U antwoordde echter naast de kwestie en stelde dat dit de reden is van jullie gevecht, namelijk de eigen taal [Afaan Oromo] te kunnen gebruiken, zowel op school als op het werk, gezien jullie deze taal niet mochten gebruiken in jullie gebied, en in het Amhaars onderwezen werden. U stelde dat uw moeder het u probeerde te leren, maar dat het niet genoeg was. **Desalniettemin, dient opnieuw opgemerkt, dat het danig weinig aannemelijk is dat het Afaan Oromo niet uw moedertaal zou zijn, gegeven uw beide Oromo-ouders die opkomen voor de Oromo-taal en cultuur en gegeven uw eigen – vermeende – engagement voor het OLF.** U werd opnieuw geconfronteerd met deze vaststelling, en zodoende werd een tweede maal gesteld dat het zeer vreemd is dat het Oromo niet uw moedertaal zou zijn, enkel en alleen omdat u in het Amhaars naar school ging (zie notities CGVS, p.15). U antwoordde dat u overdag naar school ging en met medestudenten in het Amhaars sprak. Wanneer u thuiskwam dan sprak u Oromiffa met uw moeder, maar het was niet genoeg en daarom kon u het niet leren. **Zoals hierboven reeds gesteld kan van u echter worden verwacht dat u vlekkeloos Oromiffa spreekt, gegeven uw – vermeende – politieke engagement.** U stelde immers dat een deel van uw taken voor het OLF eruit bestond om berichten uit het buitenland naar personen van Oromo-etniciteit te verspreiden, en op die manier informatie naar te verspreiden en Oromo op te roepen om deel te nemen aan protesten (zie notities CGVS, p.22-23). Daarnaast, verklaarde u samenkomsten van het OLF bij te wonen, zoals beweerdelijk uw intentie was voor u Ethiopië ontvluchtte (zie notities CGVS, p.19). **Dat u deze taken en activiteiten zou uitvoeren zonder een degelijke kennis van de Oromo-taal, is gewoonweg niet aannemelijk.**

Daarenboven, liet uw kennis van de Oromo-cultuur ook op andere vlakken te wensen over. U bleek noties te hebben van de Oromo-cultuur (en –taal – zie hierboven), maar wanneer dit meer in detail werd bevraagd, bleek dat uw kennis niet in overeenstemming is met de door u opgeworpen interesse in de Oromo-cultuur en uw engagement in het behoud ervan. Zo werd u gevraagd of u een specifieke Oromo-clan heeft, maar u bleek verward door deze vraag en antwoordde uiteindelijk dat u er geen diepe kennis over heeft (zie notities CGVS, p.15). Gevraagd of u namen kent van bepaalde Oromo-clans, antwoordde u – verbazend genoeg – ontkennend.

Een derde maal gevraagd of de Oromo nog verder onderverdeeld zijn, of dat zij zichzelf (en zo ook uw familie) gewoon "Oromo" noemen, antwoordde u **opeens** dat uw familie deel is van de Shewa-Oromo en

dat er veel clans en stammen zijn, zoals de Arusi-, Wolega- en Shewa-Oromo. Daarop werd u gevraagd of de Shewa-Oromo [die u als uw eigen clan bestempelde] nog verder worden onderverdeeld in subclans, antwoordde u dat "Shewa" de regio van de hoofdstad en de omliggende gebieden betekent; en dat [uw geboortestad] Bishoftu niet ver van [de hoofdstad] Addis Abeba is gelegen. U stelde dat er nog veel kleine dorpen zijn en herhaalde dat jullie ShewaOromo zijn. U voegde eraan toe dat er Arusi-Oromo zijn die in hun land [gebied] enkel Oromo spreken, maar dat er **geen clans** zijn, enkel een verdeling naar gebied waar de Oromo zich bevinden. Gesteld dat in informatie waarover het CGVS beschikt wel degelijk sprake is van een onderverdeling in clans [en niet enkel naar regio], antwoordde u – absoluut niet antwoordend op de vraag – dat de Oromo de Geda-discipline volgen en dat elke Oromo verplicht is om de leringen van de Geda te volgen. **Uit uw antwoorden blijkt enkel dat u geenszins kennis heeft van de clanverdeling van de Oromo. U blijkt immers in de veronderstelling dat Oromo enkel worden onderverdeeld naar gelang het gebied waarin ze leven. Echter, blijkt dit geenszins het geval en bijgevolg dient vastgesteld dat u, als Oromo met twee Oromo-ouders, een vader die bij het OLF actief was, en wonend in de Shewa-regio, absoluut niet op de hoogte bent van uw eigen afkomst of voorouders.** Informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd, geeft immers aan dat er wel degelijk onderverdelingen zijn van de Oromo, naast de onderverdeling die volgens regio gebeurt, namelijk de afstamming van twee huizen, met name de Borana en de Barentu. **Dat u geenszins op de hoogte bleek van deze onderverdeling, doet absoluut afbreuk aan de door u beweerde Oromo-etniciteit.** Voorts, gezien u zelf de Geda [Gadaa] van de Oromo had opgeworpen – dit is een traditionele Oromo-leider (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier) – werd u gevraagd wie deze Geda is (zie notities CGVS, p.15). Uw uitleg was echter danig vaag, gezien u zei dat het een oudere [elder] is, die wordt aangeduid door mensen van het dorp en die de wet van het dorp maakt. Iedereen moet hem respecteren en hem gehoorzamen. Daarop gevraagd wie deze Geda is in uw stad Bishoftu, diende u – danig verbijsterend – het antwoord schuldig te blijven. U ging de vraag uit de weg door te stellen dat er elke vijf jaar een nieuwe Geda moet komen en er geen Geda is in Bishoftu. Opnieuw gevraagd wie dan op dit moment de Geda is, stelde u dat het Ababoko is, maar dat het een naam is die hem is gegeven tijdens de Geda-procedure. **Een derde maal** gevraagd wat dan de echte naam is van de [Abba] Geda, stelde u – nietszeggend – dat iedereen hem kent als "Ababoko" (zie notities CGVS, p.16). Gevraagd waar hij dan vandaan komt, antwoordde u – opnieuw weinig informatief – dat hij van [de regio] Arusi kan komen of van [de regio] Wolega. Wederom gevraagd om de herkomst van de huidige Geda aan te geven, antwoordde u dat u **niet weet van welke plaats hij is.** Gevraagd of er nog andere traditionele of spirituele Oromo-leiders zijn, begon u opeens te spreken over het Ireecha-festival en dat alle Geda naar Bishoftu komen om het festival te vieren en te bidden. Er kan dan ook enkel worden geconcludeerd dat u de naam van de huidige Abba Geda [Abagada], die in uw eigen stad Bishoftu wordt ingewijd (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, blauwe map) absoluut niet kent, hetgeen ten stelligste verwonderlijk is voor een OLF-lid die haar hele leven in Bishoftu heeft gewoond. Volgens informatie, werd de macht van de oude Abba Geda, genaamd Beyene Senbeto, in het jaar 2018 – wanneer u in Bishoftu aanwezig was – overgedragen naar nieuwe Abba Geda, genaamd Gobena Holla Erreso, die deze functie acht jaar zal uitvoeren. **Het is weinig aannemelijk dat u deze namen niet zou kennen, gezien uw vermeende Oromo-etniciteit, interesse in de Oromo-cultuur en uw verblijf in de stad Bishoftu.** De stad Bishoftu is immers de stad waar elk jaar twee maal het Ireecha-festival doorgaat aan de oevers van het meer Harsedi (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, blauwe map). **Het is dan ook weinig denkbaar dat u de gebeurtenissen tijdens deze festivals niet zou volgen, gegeven uw vermeende engagement voor het Oromo-volk, en dat u niet zou weten wie de huidige en vroegere Abba Geda zou zijn.** Eveneens, betreffende het traditionele geloof van de Oromo - namelijk de Waaqa -, was uw kennis even beperkt. Opnieuw heeft u noties van dit geloof, maar u stelde hun priesters niet te kennen omdat u zelf orthodox bent (zie notities CGVS, p.25). Gevraagd wat ze geloven over de creatie van de wereld en de mensen, antwoordde u – de vraag ontwijkend – dat u er geen diepe kennis over heeft omdat het orthodoxen niet is toegestaan om tussen te komen in het Oromo-geloof. Deze verklaringen zijn echter danig bij de haren getrokken. Gegeven uw interesse in en engagement voor de Oromo-cultuur, en gegeven het feit dat verschillende Oromo-religies dit Waaqa-geloof wel degelijk voor een stuk in hun eigen religie [islam of christendom] hebben geïntegreerd (zie informatie dat aan het administratieve dossier werd toegevoegd) kan redelijkerwijs worden verwacht dat u wel degelijk méér weet over deze Waqaa-religie. U stelde wel dat de Ireecha-viering belangrijk voor hen was. Gezien deze doorgaat in Bishoftu, kan opnieuw meer kennis van u, als behorende tot de Oromo-etnie, verwacht worden. **Dat uw kennis over deze verschillende aspecten van de Oromo-cultuur uiterst gering is, terwijl van u – als lid van het OLF – redelijkerwijs een degelijke kennis kan worden verwacht van deze aspecten, wijst enkel – opnieuw – op het feit dat u helemaal niet tot de Oromo-etnie behoort. Zodoende, kan evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u lid was van het OLF, noch aan de door u geopperde vervolgingsfeiten die met dit lidmaatschap verband houden.**

Volledigheidshalve, dient opgemerkt, dat u – als inwoner van Bishoftu – sowieso noties zou hebben van verschillende aspecten van de Oromo-cultuur, zelfs al behoort u er zelf niet toe, gezien het belang van deze stad voor de Oromo en de Ireecha-viering.

Zoals hierboven reeds gesteld, kan geen geloof worden gehecht aan de door u opgeworpen vervolgingsfeiten, gezien ze voortvloeien uit uw vermeende, en hierboven weerlegde, Oromo-etnie en lidmaatschap van het OLF. Aldus, kan u niet aannemelijk maken dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst, namelijk Ethiopië, zal worden vervolgd door de Ethiopische autoriteiten. Deze vaststellingen kunnen, naast het feit dat aan uw Oromo-etnie geen geloof wordt gehecht, ook worden gebaseerd op andere aspecten van uw verhaal.

Ten eerste, kan worden gewezen op de bijzondere laattijdigheid van uw verzoek tot internationale bescherming, hetgeen uw hele verhaal en uw asielmotieven opnieuw ten stelligste doet wankelen. Immers, u vertelde dat u bent vertrokken uit Ethiopië op 28 augustus 2019 (zie notities CGVS, p.9). U reisde naar Roemenië en verbleef er twee jaar met een werkvergunning (zie notities CGVS, p.16-17). U heeft er **geen verzoek om internationale bescherming ingediend, maar wanneer u in het jaar 2021 naar België wilde reizen, werd u door de politie gevat en gedwongen om uw vingerafdrukken te geven, zo verklaarde u (zie notities CGVS, p.17). Gevraagd om welke redenen u nooit een verzoek heeft ingediend in Roemenië, stelde u dat u niemand heeft ontmoet die een verzoek had ingediend in Roemenië, gezien ze er u geen status geven en het er niet gemakkelijk was. U voegde eraan toe dat u zeer hard werkte voor het bedrijf waar u was aangesteld en dat u gewoon werd gebruikt. U stelde dat het reeds van in het begin uw plan was om naar andere delen van Europa te reizen. U werd daarop gewezen dat u verklaarde problemen te hebben gehad in Ethiopië, en dat dit de reden was van uw vlucht, en zodus werd u opnieuw gevraagd om welke redenen u niet onmiddellijk bescherming vroeg tegen de Ethiopische regering, in Roemenië. U stelde – de vraag ontwijkend – dat u het bedrijf waar u werkte haatte, dat u er te veel werkte en u te weinig werd betaald en dat u ook als huismeid heeft gewerkt en slecht behandeld werd. Door uw haat voor Roemenië, heeft u er geen verzoek tot internationale bescherming ingediend. **Echter, kan van iemand die daadwerkelijk problemen heeft in zijn land van herkomst, en om die redenen dat land verlaat, redelijkerwijs worden verwacht dat hij/zij onmiddellijk internationale bescherming zoekt in het eerste land waar hij/zij aankomt. U kon immers aan het begin helemaal niet weten hoe de Roemenen u zouden behandelen, of het bedrijf alwaar u werkte. Dat u niet onmiddellijk een verzoek indiende in Roemenië, doet verder afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van de door u opgeworpen problemen die zich in Ethiopië zouden hebben voorgedaan.** Sterker nog, u stelde dat het reeds van aan het begin uw bedoeling was om door te reizen naar andere landen van Europa, maar als u uw plan uiteindelijk – twee jaar later – uitvoert, dient u opnieuw **geen** verzoek in tot internationale bescherming in België of eender ander Europees land (zie notities CGVS, p.17 en Eurodac Search Result in administratieve dossier, blauwe map). Zo blijkt dat uw vingerafdrukken werden genomen op 8 april 2021, wanneer u volgens uw verklaringen uit Roemenië was vertrokken. Echter, heeft u slechts een verzoek tot internationale bescherming ingediend in België op **10 augustus 2021**, en dus **vier maanden na uw vertrek uit Roemenië**. Sterker nog, u heeft dit verzoek pas ingediend wanneer u door de Belgische autoriteiten werd **opgesloten in het gesloten centrum voor illegalen van Holsbeek**, nadat u op 9 augustus 2021 te Brugge in een koelwagen werd aangetroffen (zie administratief rapport FEDPOL, in administratieve dossier). Gevraagd om welke redenen u ook in België niet onmiddellijk een verzoek heeft ingediend, gezien u had gesteld grote problemen te hebben in Ethiopië en bang te zijn voor uw moeder die er nog verblijft, antwoordde u dat u verkeerd geïnformeerd werd in België en dat ze u zeiden dat u naar Roemenië zou worden teruggestuurd. **Echter, kan worden verwacht dat u op zijn minst in één van deze twee Europese landen onmiddellijk een verzoek tot internationale bescherming zou indienen, gezien dit de reden is van uw vertrek uit Ethiopië. Dat u dit heeft nagelaten, doet absoluut afbreuk aan de ernst van de door u opgeworpen problemen die zich in Ethiopië zouden hebben voorgedaan.****

Daarenboven, dient opgemerkt, dat u – wanneer u door de Belgische autoriteiten in het gesloten centrum voor illegalen in Holsbeek werd geplaatst - gepoogd hebt om de Belgische asiendiensten moedwillig te misleiden aangaande uw identiteit, nationaliteit en leeftijd. Opnieuw ondermijnt deze vaststelling ten stelligste uw nood aan internationale bescherming, gezien redelijkerwijs kan worden verwacht dat, wanneer u werkelijk ernstige problemen in Ethiopië zou hebben ondervonden, u tenminste eerlijk zou zijn over uw gegevens wanneer u in België zou zijn onderschept [op weg naar het Verenigd Koninkrijk (zie notities CGVS, p.5). Immers, u verklaarde aan de Belgische politie, wanneer u gearresteerd werd omwille van uw illegaal verblijf en transmigratie (zie administratief rapport FEDPOL, in administratief dossier, blauwe map) dat uw naam **F.T. luidt, dat u geboren bent in het jaar **2000** en dat u de **Eritrese nationaliteit** heeft. Gevraagd om welke redenen u**

aan de Belgische autoriteiten deze verkeerde informatie heeft doorgegeven, antwoordde u dat u niet goed geïnformeerd was door de mensen rondom u, omdat zij eveneens een verkeerde naam opgaven om problemen te vermijden (zie notities CGVS, p.5). U stelde dat u van plan was om naar het Verenigd Koninkrijk te gaan en van België weg te vluchten, en u was bang dat de [Belgische] politie u zou arresteren en in de gevangenis plaatsen indien ze uw echte naam zou kennen. Echter, deze verklaringen zijn danig ontoereikend. **Zoals hierboven reeds gesteld, kan redelijkerwijs worden verwacht dat u – indien u werkelijk ernstige problemen heeft ondervonden in Ethiopië en om die redenen niet kan terugkeren – wel degelijk juiste gegevens zou aanreiken aan de Belgische autoriteiten betreffende uw naam, nationaliteit en leeftijd. Dat u dit heeft nagelaten, doet opnieuw afbreuk aan de reeds ernstig ondermijnende algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen.**

Ten tweede, wat betreft uw vermeende asielmotieven, dient opgemerkt dat de kern van uw relaas zich opbouwt rond een gebeurtenis op 3 juni 2019 in de stad Bishoftu, namelijk een demonstratie van de Oromo-bevolking in het kader van het verwelkomen van teruggekeerde OLF-leden en het uiteenslaan van deze demonstratie door de Ethiopische autoriteiten (zie notities CGVS, p.18). U stelde dat veel Oromo daarbij het leven verloren. Tijdens dit protest zou u zijn gearresteerd en opgesloten, en tijdens uw opsluiting zou u zijn mishandeld (zie notities CGVS, p.18-19). Uit uw verklaringen kan aldus worden afgeleid dat dit een belangrijke gebeurtenis betreft, waarbij zeker veertien personen van het OLF werden gearresteerd (zie notities CGVS, p.21) en verschillende mensen het leven lieten (zie notities CGVS, p.18). **Nochtans, kan bij een grondig onderzoek van beschikbare informatie uit verschillende internetbronnen geen enkel spoor van dit incident worden teruggevonden.** Dat een dergelijk belangrijk incident – in een dergelijk belangrijke Oromo-stad als Bishoftu - niet in de media zou worden vermeld, of dat er geen enkel artikel naar dit incident zou verwijzen, is danig weinig aannemelijk, en zodoende wijst dit er enkel op dat het incident nooit heeft plaatsgevonden. **Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de door u beweerde vervolgingsfeiten die de gevolgen zouden zijn van dit incident, namelijk uw arrestatie en opsluiting.**

Ten derde, kan ook om andere redenen geen geloof worden gehecht aan uw vervolgingsfeiten, gezien ze doorspekt zijn met incoherente en weinig aannemelijke verklaringen. Zo stelde u op 3 juni te zijn gearresteerd en opgesloten te Bishoftu (zie notities CGVS, p.18). U werd in de gevangenis mishandeld en na twee maanden kon uw tante u vrij krijgen op borg om in het ziekenhuis behandeld te worden (zie notities CGVS, p.19). Vreemd genoeg, bleek u de enige van de veertien gearresteerden die op borg was vrijgekomen [omwille van de nood aan behandeling]. Echter, werd u na uw behandeling niet meer opnieuw opgesloten, in tegenstelling tot de andere leden van het OLF die samen met u werden gearresteerd. Er zijn echter kantlijnen te plaatsen bij deze verklaringen uwentwege: ten eerste, zijn dergelijke praktijken zeer weinig aannemelijk, gegeven het belang van uw beweerde lidmaatschap van het OLF, uw taken en activiteiten [die in casu in vraag worden gesteld] en ten tweede, is uw gedrag danig roekeloos, gezien u verklaarde na tien dagen vrijlating [op borg] naar de hoofdstad Addis Abeba te zijn gereisd om aldaar een OLF-samenkomst bij te wonen. Dat u ook maar in staat was om de stad Bishoftu tien dagen na uw vrijlating zomaar te verlaten, is reeds danig vreemd. Echter, nog vreemder, is uw onbezonnen gedrag - namelijk de poging tot het bijwonen van een OLF-vergadering in de hoofdstad -, dat absoluut niet in het voordeel is van uw collega's bij het OLF die zich op dat moment nog steeds in de gevangenis bevonden, noch in uw eigen voordeel. Dat u zich na twee maanden opsluiting, mishandeling en foltering gewoonweg opnieuw in een veel gevaarlijkere situatie zou wagen, is zeer weinig waarschijnlijk. Betreffende deze **OLF-vergadering** in Addis Abeba, stelde u dat deze uiteindelijk geannuleerd werd door de Ethiopische autoriteiten en dat de deelnemers werden gevolgd in hun dagelijkse handelingen (zie notities CGVS, p.19). Zonderling is het dan ook wanneer u stelde dat uw moeder u uit Bishoftu opbelde om u te zeggen dat ze **aldaar** opzoek waren naar u (zie notities CGVS, p.19 en p.23). Nadat uw moeder u op de hoogte stelde, besliste u in Addis Abeba te blijven bij een vriendin (zie notities CGVS, p.19). Echter, uw verklaringen zijn allesbehalve logisch, aangezien niet kan worden ingezien om welke redenen de Ethiopische autoriteiten u in Bishoftu zouden zoeken terwijl ze zeker wisten dat u zich in Addis Abeba bevond. Immers, u stelde dat er een aanwezigheidslijst voorhanden was, waarop alle aanwezigen van de vergaderingen genoteerd stonden (zie notities CGVS, p.23-24). U stelde dat ze u kwamen controleren [in Bishoftu] omdat uw naam op de lijst stond (zie notities CGVS, p.24). Deze lijst zou door een spion aan politie zijn doorgegeven.

Naast het feit dat het danig onlogisch is om een aanwezigheidslijst op te maken van een geheime OLF-vergadering, dient eveneens opgemerkt dat u zich op dat moment in Addis Abeba bevond voor de vergadering: uw naam was immers op de lijst genoteerd. Dat zij u opeens in Bishoftu zouden gaan zoeken, snijdt dan ook geen hout. Voorts, dient opgemerkt dat u geen enkele poging heeft ondernomen om uw vrienden of andere leden van het OLF opnieuw te contacteren nadat u Ethiopië heeft verlaten. Redelijkerwijs kan echter worden verwacht dat u een interesse zou tonen in het lot van uw medestanders,

gezien u ternauwernood aan hetzelfde lot zou zijn ontsnapt, en gezien uw beweerde passie voor het OLF. **Echter, bleek u te hebben nagelaten ook maar enige informatie over uw gearresteerde vrienden en oversten te bemachtigen.** Gevraagd of u, nadat u was vrijgekomen uit de gevangenis, geprobeerd heeft om één van de andere veertien te vinden, antwoordde u – kort en vaag – ontkennend en zei u dat deze veertien en veel jeugd naar de gevangenis was gestuurd (zie notities CGVS, p.21). Gesteld dat u was vrijgelaten, dat deze veertien mensen deel waren van uw groep en uw vrienden waren, en nogmaals gevraagd of u hen niet heeft proberen zoeken, antwoordde, u – opeens – dat u naar het huis van sommigen onder hen bent gegaan, maar dat de families geen nieuws hadden over de locatie van hun kinderen. Gevraagd om welke redenen deze personen verdwenen, terwijl uw tante in staat was om u op borg vrij te krijgen, antwoordde u dat u zeer ziek was en dat dit de reden was. Echter, is dit antwoord absoluut niet toereikend: u zou immers ook onder politietoezicht in het ziekenhuis kunnen worden verzorgd, en na uw behandeling opnieuw zijn opgesloten. U bleek echter een heel andere behandeling hebben verkregen dan uw lotgenoten: u was vrij op borg en kon zich zelfs vrij bewegen naar de hoofdstad Addis Abeba. Deze verklaringen zijn dan ook uiterst weinig aannemelijk. Betreffende de situatie van uw overste, genaamd L. (zie notities CGVS, p.21), werd u gevraagd waar hij zich op heden bevindt, maar u stelde – verbazend genoeg - dat u gestopt bent met mensen contacteren en dat u niets weet over de mensen die daar zijn (zie notities CGVS, p.22). Gevraagd om welke redenen u niemand – geen vrienden of andere OLF-leden - meer heeft gecontacteerd na uw vertrek [uit Ethiopië], antwoordde u dat velen in de gevangenis waren, ook in Bishoftu, en u herhaalde dat u hun families heeft bezocht, maar dat ze bleken te zijn verdwenen. U stelde alles te hebben achtergelaten als u vertrok omdat u geen problemen wilde voor uw moeder. **Uw verklaringen zijn echter allesbehalve afdoende. U bent immers als enige ontsnapt aan een verdere opsluiting in Bishoftu, terwijl uw vrienden en medestanders - volgens u – er nog steeds in de gevangenis verblijven. In Addis Abeba bleek u ook één van de weinigen die niet werd gearresteerd en die uit Ethiopië kon ontsnappen, nadat u een uitermate roekeloze reis had gemaakt naar de hoofdstad om er kosten wat het kost een vergadering van het OLF bij te wonen die zou handelen over het vrijlaten van OLF-gevangenen (zie notities CGVS, p.19). Dat u na uw vertrek opeens uw volledige belangstelling in deze onderwerpen heeft verloren, nadat u nota bene zelf een politiek Oromo-gevangene bent geweest én al uw vrienden nog steeds politieke gevangenen zijn, is gewoonweg bij de haren getrokken en bijgevolg absoluut niet aannemelijk.** Geconfronteerd met deze vaststellingen, en opnieuw gevraagd om welke redenen u na uw vlucht geen interesse meer heeft in deze materie of uw medestanders, antwoordde u dat u niet wilde terugkijken omdat u uw moeder niet wil verliezen (zie notities CGVS, p.24). U was bang dat ze [de Ethiopische autoriteiten] te weten zouden komen waar u was, en u zou hen misschien wel contacteren als u zich ergens zou vestigen. Echter, dient opgemerkt dat uw voorzichtige gedrag helemaal niet overeenstemt met uw eerdere gedrag in Ethiopië, en dat deze redenen bovendien niet afdoende zijn voor uw gebrek aan interesse in uw lotgenoten. **U beweerde immers dat u lid bent van het OLF, waardoor u andere kanalen zou kunnen aanspreken, of op zijn minst via via de situatie van uw vrienden, politieke gevangenen, zou kunnen opvolgen.** Ten slotte, dient volledigheidshalve opgemerkt dat u geen enkel document heeft neergelegd in verband met uw lidmaatschap van het OLF. Nochtans stelde u dat één uw taken erin bestond brieven en berichten aan de Oromo-bevolking door te geven. Dat u absoluut niets kan voorleggen omtrent uw lidmaatschap, taken of activiteiten van het OLF, is opnieuw een negatieve indicatie voor uw geloofwaardigheid.

Gegeven deze vaststellingen, namelijk dat uw verklaringen weinig logisch, coherent, overtuigend of begrijpelijk zijn, dient opgemerkt dat opnieuw afbreuk wordt gedaan aan de reeds ernstig wankelende geloofwaardigheid van uw algehele verklaringen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Ethiopië, dient in casu de veiligheidssituatie in **de regio Oromia** te worden beoordeeld. Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in de regio Oromia complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict-gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan

wel doelgericht geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Focus "ETHIOPIE. De veiligheidssituatie in Oromia" van 15 februari 2022**, (beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie_de_veiligheidssituatie_in_omoria_20220215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>)) blijkt dat de Oromo-bevolking met meer dan 35 miljoen de grootste etnische groep is in Ethiopië en voornamelijk in de regio Oromia woont. De hervormingen die premier Abiy Ahmed – de eerste Oromo-leider van het land - doorvoert na april 2018 faciliteren de terugkeer van het OLF (Oromo Liberation Front). Sinds hun terugkeer naar Ethiopië genieten de leden van het OLF een sterke steun in Oromia. De 1.300 strijders worden evenwel niet geïntegreerd in het leger maar mengen zich onder de Oromo-bevolking en beginnen aanvallen tegen lokale functionarissen, leger en politie alsook de burgerbevolking, voornamelijk van Amhara-etnie. Eind 2018 zenden de autoriteiten eenheden van de ENDF (Ethiopian National Defence Forces) naar de vier zones van Wollega, een jaar later installeren ze in Wollega en Guji militaire commandoposten. De commandoposten voeren een de facto noodtoestand in met een avondklok, een verbod op bijeenkomsten en (arbitraire) detenties zonder eerlijk proces. Ondertussen neemt de druk op (vermeende) aanhangers van het OLA (Oromo Liberation Army) en het OLF toe. In de loop van 2019 ontstaat verdeeldheid tussen premier Abiy Ahmed en veel van zijn Oromo bondgenoten, zowel binnen als buiten de regerende partij. Abiy staat ook binnen de Oromo-bevolking onder druk. De spanningen lopen aan het einde van 2019 verder op tussen de autoriteiten en de Oromo-nationalisten, die beweren dat de premier hun strijd voor meer autonomie en democratie ondermijnt, ook al waren het vooral demonstranten in Oromia die hem aan de macht brachten. Ze vermoeden dat Abiy plannen heeft om de etnisch-federalistische grondwet van Ethiopië te hervormen en daarmee de autonomie van de regio in gevaar te brengen. Deze teleurstelling vergroot met de creatie van de PP (Prosperity Party) in december 2019. De OLF en OFC (Oromo Federalist Congress) boycotten de verkiezingen van juni 2021 vanwege de detentie van politieke leiders en leden van beide partijen, het sluiten van partijkantoren en andere onregelmatigheden. De beladen politieke situatie in Oromia is een belangrijke factor die bijdraagt aan het toenemende geweld in de regio. In de nasleep van de verkiezingen die de PP een overweldigende overwinning opleverde in Oromia neemt de opstand van het OLA in de regio verder toe. Terwijl het geweld tussen de Ethiopische autoriteiten en het OLA escaleert, spelen ook historisch gewortelde spanningen steeds meer op tussen de twee grootste gemeenschappen van Ethiopië, de Oromo en de Amhara.

Verscheidene bronnen geven aan dat er in de regio Oromia een aantal actieve hotspots van conflict zijn, meer bepaald in West-Oromia (de zones Horo Guduru, West-Wollega, Oost-Wollega, Kellam-Wolega, Horo GuduruWollega en West-Shewa), in Zuid-Oromia (de zones Oost-Guji, West-Guji en Borana) en in het oosten in de zone West-Hararge. Ook op de grens met de naburige regio's Benishangul-Gumuz en Amhara vinden regelmatig aanvallen plaats die levens eisen. Sinds eind 2020 is het OLA actief in zowat alle zones van Oromia.

Voor de periode van 1 januari tot 31 december 2021 registreert ACLED 286 incidenten en 1.924 dodelijke slachtoffers in Oromia. Daarvan beschouwt ACLED 153 incidenten als battles (1.233 dodelijke slachtoffers), 4 als explosions/remote violence (6 dodelijke slachtoffers) en 129 als violence against civilians (685 dodelijke slachtoffers). Het aantal dodelijke slachtoffers dat ACLED registreert omvat zowel burgerdoden als veiligheidspersoneel en militieleden. De dynamiek van het politieke geweld bestaat uit twee hoofdtypen van geweld, namelijk gewapende treffens tussen regeringstroepen enerzijds en het OLA en hun splintergroeperingen anderzijds, én geweld tegen burgers, gepleegd door het OLA (slachtpartijen en moorden) en door veiligheidstroepen van de regionale en federale staat, waaronder de Oromia Special Forces (moorden, standrechtelijke executies, arbitraire detentie, plunderen en het platbranden van eigendommen). Daarnaast is er ook sprake van botsingen tussen etnische Oromo- en Amhara-milities en gemeenschappen.

IOM registreert in juni-juli 2021 4,17 miljoen ontheemden in Ethiopië. De organisatie noteert 497.267 IDP's in Oromia. Conflict is de belangrijkste reden van ontheemding in de regio. Het grootste aantal terugkerende IDP's in Ethiopië bevindt zich echter eveneens in de regio Oromia met een geschat totaal van 672.315 terugkerende IDP's (121.561 huishoudens).

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in de regio Oromia complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale

beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Oromia actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Oromia in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar de regio Oromia een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. Hierboven werd echter vastgesteld dat dit in casu niet het geval is.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uw hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft de door u neergelegde examencertificaten en diploma's, behaald in Ethiopië, uw geboortecertificaat en uw schoolkaart, dient opgemerkt, dat zij bovenstaande vaststellingen niet weten te wijzigen. Deze documenten geven enkel aan dat u woonde in Ethiopië en er naar school ging, hetgeen in bovenstaande vaststellingen niet in vraag wordt gesteld.

Wat betreft de door neergelegde **medische documenten** in verband met uw mentale gezondheid (zie ook hierboven), dient opgemerkt, dat zij bovenstaande vaststellingen opnieuw niet weten te wijzigen. Nergens in het document komt immers naar voor dat u omwille van uw mentale aandoeningen uw vervolgingsfeiten niet of onvoldoende zou kunnen uiteenzetten. Het rapport stelt dat uw mentale problemen te maken hebben met paniek, stress, angst en trauma, die reeds teruggaan op de dood van uw broer in het jaar 2018. Uw broer kwam om in een auto-ongeval. Het rapport stelt niet dat u niet in staat zou zijn om uw vervolgingsfeiten begrijpelijk en coherent uiteen te zetten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste middel beroept verzoekster zich op de schending van

- "- artikels 48/3, 48/4, 48/6, §5, 48/7, 48/8, 48/9, en 62, §2 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- artikels 2 en 3 van de wet van 29.7.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;
- zorgvuldigheidsplicht, als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur".

Verzoekster ontwikkelt het middel als volgt:

"Eerste onderdeel: lidmaatschap van het OLF

Het CGVS stelt dat de verzoekster geen kennis heeft van de oromo-etniciteit: [...] :

- Gezien zowel haar vader als haar moeder tot de Oromo-etnie behoren en dat haar vader reeds sinds haar kindertijd lid van het OLF werd, kan verwacht worden dat zij een afdoende kennis heeft over de Oromo -etniciteit en eveneens van de Oromo-taal (afaan oromo of Oromiffa).
- Het persoonlijk onderhoud voor het CGVS ging dan ook in de taal Amhaars.
- Het is uitermate vreemd dat een politiek actief lid van het OLF geen Oromiffa zou spreken.
- Tijdens het verhoor werd haar gevraagd een paar woorden naar het Afaan te vertalen. Ze slaagde er echter in maar twee van de vijf woorden juist te vertalen.
- Het is danig weinig aannemelijk is dat het Afaan Oromo niet haar moedertaal zou zijn gegeven haar beide Oromo-ouders die opkomen voor de Oromo-taal en cultuur en gegeven haar eigen engagement voor het OLF.

- Het is ook niet aannemelijk dat een deel van haar taken voor het OLF eruit bestond om berichten uit het buitenland naar personen van Oromo-etniciteit te verspreiden en , dat zij deze taken en activiteit zou uitvoeren zonder een degelijke kennis van de Oromo-taal.

* * *

De ouders van de verzoekster behoren tot de etnische groep Oromo en spreken deze taal. Verzoekster sprak deze taal met haar ouders toen zij jonger was. Later ging ze naar school. Ze heeft studie gevolgd in een instelling waarvan de onderwijstaal het Amhaars is. Zodra zij naar school ging, was het deze taal die zij ook regelmatig sprak.

Tijdens haar verhoor, verklaart zij het volgende (CGVS 1, pagina 13): [...]

Anderzijds, in Ethiopië is het gebruikelijk niet bekend te maken dat men een van de Oromo-talen spreekt, vanwege de discriminatie waarmee deze etnische groep wordt geconfronteerd. Ze proberen niet een deel van hun cultuur te onthullen. Aangezien de onderwijstaal Amhaars was en dat het is de taal die zij het meest gebruikt, heeft zij geen grondige kennis meer van de Oromo taal.

Tijdens haar verhoor, verklaarde zij het volgende (CGVS 1, pp. 14-15): [...]

Er kan niet worden betwist dat zij de Oromo taal machtig is, aangezien zij tijdens het verhoor bij het CGVS een vertaling van bepaalde woorden heeft kunnen geven.

Zij koos het Amhaars als taal voor het verhoor aangezien het de meeste gesproken taal is door de verzoekster. Zij kan geen verhoor doen in het Oromo omdat zij de voorkeur geeft aan het Amhaars, de taal waarin zij zich kan uitdrukken en de verschillende nuances. Anderzijds kon zij tijdens het verhoor bij het CGVS enkele woorden vertalen (CGVS 1 p.14). Ze heeft een minimale kennis van deze taal.

Anderzijds is het een taal die men niet in het openbaar probeert te spreken om niet gediscrimineerd te worden in Ethiopië. Er zijn ook steeds minder etnische Oromo-sprekers als gevolg van het Ethiopische beleid om Amhaars als hoofdtal aan iedereen op te leggen. De gewelddadige onderwerping van de Oromo en de gevolgen van de culturele, politieke en sociaal-economische marginalisering en de vernederende behandeling van de Oromo-cultuur en -taal worden op grote schaal gemeld.

Uit een artikel van BBC, "Why Ethiopia's alphabet generation feel betrayed by Abiy" van 19.6.2021 blijkt dat vele mensen behoren tot de Oromo-etnie hun taal en cultuur verloren omwille van het beleid van de Ethiopische regering: [...]

Hieruit kan worden geconcludeerd dat verzoeker kennis heeft van de Oromo-taal. Deze kennis is niet groot, omdat zij voornamelijk in het Amhaars is opgeleid en omdat de Oromo-taal en cultuur zijn gemarginaliseerd. Ze heeft steeds minder Oromo gesproken. Hoewel zij lid is van de OLF en behoort tot de Oromo-etnie, legde zij tijdens haar interview uit waarom zij de taal niet volledig machtig is. Anderzijds legde zij ook uit dat zij het spreken van de taal vermeden om niet gediscrimineerd te worden. Daarom besluit zij om bij OLF aan te sluiten. Ze wil voor haar etniciteit en cultuur vechten, omdat de Ethiopische staat die allemaal wilde laten verdwijnen.

Tweede onderdeel: kennis van de Oromo-cultuur

Het CGVS stelt dat : [...]:

- Uit haar verklaringen blijkt dat zij geen kennis heeft over de clanverdeling van de Oromo. Zij blijkt immer in de veronderstelling dat Oromo enkel worden onderverdeeld naar gelang het gebied waarin ze leven. Ze is ook niet op de hoogte van haar eigen afkomst of voorouders.

- Het is weinig aannemelijk dat de namen van de Geda niet kent en kan ook geen informatie geven over het Ireecha-Festival.

- Haar kennis over het traditionele geloof van de Oromo is even beperkt.

* * *

Er wordt niet betwist dat verzoekster kennis heeft van haar cultuur. Zij beantwoordde vele vragen tijdens haar verhoor. Zij kan nauwkeurige antwoorden geven over een hele reeks elementen betreffende haar cultuur.

Zij verklaart dat zij niet veel details kon verstrekken, met name omdat zij het stellen van vragen over haar cultuur of afkomst aan anderen personen vermeden vanwege de discriminatie die zij had ondervonden. Bovendien verwijst zij ook naar het eerste onderdeel betreffende de marginalisering van haar cultuur. Het gevolg daarvan is dat mensen niet over deze onderwerpen spreken. Daarom heeft de verzoekster geen diepe kennis.

Ten slotte is de naam van verzoeksters vader, B., die in de documenten voorkomt, ook een typische Oromo-naam, hetgeen bevestigt dat verzoekster inderdaad tot deze etnische groep behoort en dat zij heeft deelgenomen aan de OLF.

Derde onderdeel: laattijdigheid van haar verzoek tot internationale bescherming

Het CGVS stelt dat de verzoekster, omwille van haar problemen in haar land van herkomst, kan er redelijkerwijs worden verwacht dat zij onmiddellijk internationale bescherming zoekt in het eerste land waar zij aankomt. Ze heeft ook geen verzoek tot internationale bescherming in België of eender ander Europees land ingediend: [...] Ze heeft ook gepoogd om de Belgische asiendiensten moedwillig te misleiden over haar identiteit, nationaliteit en leeftijd want ze heeft verschillende informatie gegeven toen zij werd gearresteerd.

* * *

De verzoekster gaf ook een andere naam op omdat zij vreest terug te keren naar Ethiopië. Zij wil niet de Belgische instantie misleiden. Ze vreest enkel een terugkeer naar haar land van herkomst op het moment van haar arrestatie. Vervolgens heeft zij de waarheid verteld over haar naam en nationaliteit.

Tijdens haar verhoor heeft verzoekster verklaard dat zij in Roemenië haar vingerafdrukken had gegeven. Ze is daar 2 jaar verbleven. Ze heeft er nooit voor 2021 een verzoek tot internationale bescherming ingediend omwille van de moeilijke levensomstandigheden in Roemenië. Het is ook de reden van haar vertrek. Daarna is zij in België aangekomen. Ze heeft niet rechtstreeks in België asiel aangevraagd, omdat zij naar Engeland wilde gaan. Ze dacht ook dat Belgische overheid haar naar Roemenië zou terugsturen. De verzoekster vreest vervolgd te worden in Ethiopië. Alvorens een verzoek tot internationale bescherming in te dienen, wilde zij zeker zijn dat er geen terugkeer naar Ethiopië zou plaatsvinden.

Tijdens haar verhoor verklaart zij (CGVS, p. 16): [...]

Vierde onderdeel: gebeurtenis op 3.06.2019

Het CGVS stelt dat de kern van haar relaas zich opbouwt rond een gebeurtenis op 3.06.2019 in de stad Bishofu, namelijk een demonstratie van de Oromo-bevolking in het kader van het verwelkomen van teruggekeerd OLF-leden en het uiteenslaan van deze demonstratie door de Ethiopische autoriteiten. Nochtans kan bij een grondig onderzoek van beschikbare informatie uit verschillende internetbronnen geen enkel spoor van dit incident worden teruggevonden.

* * *

De gebeurtenissen van 3 juni 2019 zijn verlopen, zoals verzoekster tijdens haar verhoor uitvoerig heeft uiteengezet. Hoewel er niks in de krant staat, benadrukt de verzoekster dat bepaalde onderwerpen behandelde door journaliste niet aanvaard worden, namelijk de gebeurtenissen in verband met het Oromo-conflict. De journalisten werden onder druk gezet. Deze onderwerpen komen niet aan bod in de kranten of via de officiële Ethiopische.

Uit het verslag "Ethiopia" van Freedom in the world 2022, blijkt dat er een grote repressie bestaat tegen de journalisten die thema's aankaarten die autoriteiten niet aanstonden: [...]

Als gevolg daarvan worden niet alle conflictgebieden door journalisten behandeld en komen sommige gebeurtenissen niet in de pers. De Ethiopische pers zal niet over deze gebeurtenissen uitspreken. Daarom kon er geen informatie worden gevonden over deze gebeurtenis van 3 juni 2019.

Vijfde onderdeel: detentie

Het CGVS gelooft niet dat de verzoekster werd opgesloten te Bishoftu omwille van verschillende redenen:

- Ze is de enige van de veertien gearresteerden die op borg was vrijgekomen
- Ze werd na zijn behandeling niet meer opnieuw opgesloten in tegenstelling tot de andere leden van het OLF die samen met haar werden gearresteerd.
- Het is opmerkelijk dat ze is in staat om tien dagen na haar vrijlating Bishoftu te verlaten om tot Adis Abeba te gaan om een samenkomst van OLF bij te wonen. Dit gedrag is ook vreemd.
- Het is niet logisch dat de Ethiopische autoriteiten op zoek naar de verzoekster in Bishoftu is terwijl ze in Addis Abeba is voor een vergadering van het OLF.
- Er heeft nagelaten ook maar enige informatie over haar gearresteerde vrienden en oversten te bemachtigen
- Ze is de enige die ontsnap aan een verdere opsluiting in Bishoftu, terwijl haar vrienden en medestanders er nog steeds in de gevangenis verblijven.
- In Addis Abeba bleek er ook een van de weinigen die niet werd gearresteerd en die uit Ethiopië kon ontsnappen, nadat zij een uitermate roekeloze reis had zou handelen over het vrijlaten van OLF – gevangenen.
- Het is ook opvallend dat zij na haar vertrek opeens haar volledige belangstelling in deze onderwerpen heeft verloren.

* * *

Verzoekster werd inderdaad 2 maanden vastgehouden. Met betrekking tot haar vrijlating verklaarde zij dat haar wegens haar gezondheidstoestand en de tussenkomst van haar tante, borgtocht werd

toegekend. Zij was de enige die van deze behandeling kon profiteren om de twee genoemde redenen: haar gezondheidstoestand en de tussenkomst van haar tante. Zonder de hulp van haar tante, zou het niet mogelijk zijn geweest voor haar om vrij te komen.

Toen verzoekster uit de gevangenis kwam, ontdekte zij dat veel van haar vrienden in de gevangenis zaten. Toen zij werd vrijgelaten, dacht zij ook dat het haar zou helpen naar de bijeenkomst in Addis Abeba te gaan, aangezien deze ook bedoeld was om de kwestie van alle gearresteerden en gedetineerden bij de Ethiopische autoriteiten aan de orde te stellen. Zij ging ook naar de bijeenkomst voor dit doel. Ze wilde stappen ondernemen om hen te helpen. Daarom is zij weinig tijd na haar vrijlating bij deze meeting geweest.

Na haar vertrek uit Ethiopië en het feit dat de Ethiopische autoriteiten naar haar huis zijn gekomen, vreest verzoekster dat haar moeder in gevaar zou zijn en heeft zij elk rechtstreeks contact met partijleden vermeden. Daarom kon zij ook geen news hebben over de andere mensen uit haar dorp of in de gevangenis. Het is deze situatie die ertoe heeft geleid dat zij niet meer zo betrokken is bij de Oromo-zaak als voorheen. Ze wilde haar moeder veilig houden.

Verzoekster wilde geen inlichtingen inwinnen over alle gearresteerde personen omdat zij, zoals gezegd, haar moeder niet in gevaar wilde brengen. Door naar Addis Abeba te gaan, hoopte zij ook dat de anderen konden worden vrijgelaten, maar dit is niet gebeurd. Door Ethiopië te verlaten, wilde zij enige afstand nemen van dit alles, met als hoofddoel haar moeder en familie te beschermen.

Anderzijds is het niet verwonderlijk dat de Ethiopische autoriteiten naar Bishoftu zouden komen om haar te zoeken, aangezien zij daar altijd heeft gewoond. De Ethiopische autoriteiten hadden ook de mogelijkheid om informatie over de verzoekster te verzamelen bij haar moeder. Eindelijk heeft de verzoekster ook verschillende detail over haar arrestatie, haar opsluiting en haar vrijlating.

Besluit

Verzoekster verliet Ethiopië want ze behoort tot de Oromo-etnie en is lid van het OLF.

Zij kan veel informatie geven over haar etnie, cultuur en het OLF. Ze heeft geen diepe kennis van haar cultuur en taal, namelijk omwille van de marginalisering van de Oromo-etnie.

Gelet op haar etnie en lidmaatschap, moet internationale bescherming worden verleend aan verzoekster, die in geval van terugkeer zal worden vervolgd."

In een tweede middel beroept verzoekster zich op de schending van:

"- De zorgvuldigheidsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur;

- Artikelen 48/4, 48/6 en 62, §2 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

- Artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens".

Verzoekster onderbouwt het middel als volgt:

"[...]

De verzoekster behoort tot de Oromo-etnie en de veiligheidssituatie te beoordelen is in de regio Oromia. De situatie in Ethiopië voor de mensen uit deze regio is zeer problematisch. Bovendien zijn de mensen behoren tot de Oromo-etnie zijn vervolgd door de overheid. Verzoekster loopt een reëel risico op vervolging in Ethiopië.

Verzoekster verwijst naar het rapport neer van de UNHCR waaruit blijkt dat veel burgers zijn slachtoffer van het geweld in de regio Oromia

[...]

Het UNHCR wijst erop dat de huidige situatie zeer zorgwekkende is en de burgers zijn slachtoffers van geweld. Het UNHCR beklemtoont dat de recente ontwikkelingen de behoefte aan bescherming van de Ethiopische bevolking doet toenemen, zowel uit hoofde van het Verdrag van Genève van 1951 als uit hoofde van andere vormen van internationale bescherming.

Uit de COI Focus, Situatie in de Oromia regio, van februari 20224 blijkt dat de regio onder druk is en de burgers zijn regelmatig het slachtoffers van het geweld. De bevolking in Oromia is het zwaarst getroffen wordt door het geweld, en heeft slechts een beperkte toegang tot essentiële diensten: [...]

Het Oromo-volk strijdt al lange tijd voor het beëindigen van de onderdrukking en vervolging door de opeenvolgende repressieve regeringen in Ethiopië. Het Oromo-volk heeft te maken gehad met marginalisatie en onderdrukking, en afwijkende stemmen hebben te maken gehad met onmenselijke onderdrukking en hardhandig optreden onder deze repressieve regimes en hun wrede veiligheidstroepen, die volkomen straffeloos te werk zijn gegaan. Kritische stemmen en oppositieleiden van het OLF (Oromo Bevrijdingsfront) en het OFC (Oromo Federalistisch Congres) of vermeende oppositieleiden of aanhangers, mensenrechtenactivisten zijn met harde hand onderdrukt, gemarteld en onmenselijk vermoord.

De verzoekster verwijst naar een beslissing van de Upper Tribunal uit UK van december 20215 waaruit blijkt dat de situatie voor leden van het OLF zeer problematisch is en ook in de oromia regio: [...]

Oorlog en conflict braken uit in verschillende delen van Ethiopië en kostten tienduizenden mensen het leven, brachten tientallen miljoenen burgerslevens ernstig in gevaar en leidden tot ongeveer 5,6 miljoen binnenlandse ontheemden in het hele land. Tienduizenden blijven op de vlucht voor de onmenselijke behandeling en repressie in Ethiopië6.

Uit de verschillende overgelegde documenten blijkt niet dat het conflict zeer zorgwekkend is in Ethiopië, namelijk voor de mensen die behoren tot de etnie Oromo. Bovendien is de verzoekster lid van een oppositiepartij. Daarover kan zij veel detail geven tijdens haar verhoor.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster minstens nood heeft aan subsidiaire bescherming (wat niet betwist wordt). Zij dient daarom minstens de subsidiaire bescherming te genieten.”.

2.2. Middels aanvullende nota van 17 november 2022 brengt verzoekster volgende stukken bij:

“1. Attest van Bishoftu City Administration waaruit blijkt dat de moeder van de verzoekster tot de etnische groep oromo behoort.

2. Attest van de Belgische Oromo Gemeenschap. De leider van de gemeenschap bevestigt dat de verzoeker tot de etnische groep oromo behoort”.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoekster aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekster samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante

informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De asielinstanties mogen van een verzoekster om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over haar identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom zij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoekster een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Samen met verweerder wordt vastgesteld dat verzoekster haar eigenlijke identiteit en nationaliteit heeft trachten te verhullen. Verzoekster heeft ten aanzien van de Belgische autoriteiten immers doelbewust misleidende verklaringen afgelegd over essentiële elementen inzake haar identiteit, met name haar naam, nationaliteit en geboortedatum.

Verweerder motiveert in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Daarenboven, dient opgemerkt, dat u – wanneer u door de Belgische autoriteiten in het gesloten centrum voor illegalen in Holsbeek werd geplaatst - gepoogd hebt om de Belgische asieldiensten moedwillig te misleiden aangaande uw identiteit, nationaliteit en leeftijd. Opnieuw ondermijnt deze vaststelling ten stelligste uw nood aan internationale bescherming, gezien redelijkerwijs kan worden verwacht dat, wanneer u werkelijk ernstige problemen in Ethiopië zou hebben ondervonden, u tenminste eerlijk zou zijn over uw gegevens wanneer u in België zou zijn onderschept [op weg naar het Verenigd Koninkrijk (zie notities CGVS, p.5).

Immers, u verklaarde aan de Belgische politie, wanneer u gearresteerd werd omwille van uw illegaal verblijf en transmigratie (zie administratief rapport FEDPOL, in administratief dossier, blauwe map) dat uw naam F.T. luidt, dat u geboren bent in het jaar 2000 en dat u de Eritrese nationaliteit heeft. Gevraagd om welke redenen u aan de Belgische autoriteiten deze verkeerde informatie heeft doorgegeven, antwoordde u dat u niet goed geïnformeerd was door de mensen rondom u, omdat zij eveneens een verkeerde naam opgaven om problemen te vermijden (zie notities CGVS, p.5). U stelde dat u van plan was om naar het Verenigd Koninkrijk te gaan en van België weg te vluchten, en u was bang dat de [Belgische] politie u zou arresteren en in de gevangenis plaatsen indien ze uw echte naam zou kennen. Echter, deze verklaringen zijn danig ontoereikend. Zoals hierboven reeds gesteld, kan redelijkerwijs worden verwacht dat u – indien u werkelijk ernstige problemen heeft ondervonden in Ethiopië en om die redenen niet kan terugkeren – wel degelijk juiste gegevens zou aanreiken aan de Belgische autoriteiten betreffende uw naam, nationaliteit en leeftijd. Dat u dit heeft nagelaten, doet opnieuw afbreuk aan de reeds ernstig ondermijnde algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen.”

Verzoekster biedt in het verzoekschrift geen dienstig verweer tegen voormelde terechte en pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier.

Verzoekster verwijst inzake het gebruik van een andere naam naar haar vrees om te worden teruggestuurd naar haar land van herkomst op het moment van haar arrestatie. Verzoekster is echter zelf verantwoordelijk voor het verklaren van valse namen en draagt hier dan ook het risico van. Het valt tevens niet in te zien waarom verzoekster zich, indien zij daadwerkelijk een vrees koestert ten aanzien van haar land van nationaliteit, zou bedienen van een valse naam, leeftijd en nationaliteit bij het vragen van internationale bescherming.

Voorstaande vaststellingen inzake verzoeksters identiteit en nationaliteit vormen een negatieve indicatie voor wat betreft de algehele geloofwaardigheid.

5. Verder wordt samen met verweerder vastgesteld dat verzoekster in Roemenië twee jaar heeft verbleven en er geen verzoek om internationale bescherming indiende. Daarenboven heeft verzoekster in België een verzoek ingediend op 10 augustus 2021, dit vier maanden na haar vertrek uit Roemenië en nádat zij door de Belgische autoriteiten werd opgesloten in het gesloten centrum voor illegalen van Holsbeek.

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoekster om internationale bescherming, die beweert het land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer zij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekster in Roemenië gedurende twee jaar geen verzoek indiende en in België ook nog lang wachtte om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, getuigt geenszins van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in haar hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoeksters algehele geloofwaardigheid.

Verweerder wordt door de Raad bijgetreden waar de bestreden beslissing stelt:

*“Ten eerste, kan worden gewezen op de **bijzondere laattijdigheid** van uw verzoek tot internationale bescherming, hetgeen uw hele verhaal en uw asielmotieven opnieuw ten stelligste doet wankelen. Immers, u vertelde dat u bent vertrokken uit Ethiopië op 28 augustus 2019 (zie notities CGVS, p.9). U reisde naar Roemenië en verbleef er twee jaar met een werkvergunning (zie notities CGVS, p.16-17). U heeft er **geen** verzoek om internationale bescherming ingediend, maar wanneer u in het jaar 2021 naar België wilde reizen, werd u door de politie gevat en gedwongen om uw vingerafdrukken te geven, zo verklaarde u (zie notities CGVS, p.17). Gevraagd om welke redenen u nooit een verzoek heeft ingediend in Roemenië, stelde u dat u niemand heeft ontmoet die een verzoek had ingediend in Roemenië, gezien ze er u geen status geven en het er niet gemakkelijk was. U voegde eraan toe dat u zeer hard werkte voor het bedrijf waar u was aangesteld en dat u gewoon werd gebruikt. U stelde dat het reeds van in het begin uw plan was om naar andere delen van Europa te reizen. U werd daarop gewezen dat u verklaarde problemen te hebben gehad in Ethiopië, en dat dit de reden was van uw vlucht, en zodus werd u opnieuw gevraagd om welke redenen u niet onmiddellijk bescherming vroeg tegen de Ethiopische regering, in Roemenië. U stelde – de vraag ontwijkend – dat u het bedrijf waar u werkte haatte, dat u er te veel werkte en u te weinig werd betaald en dat u ook als huismeid heeft gewerkt en slecht behandeld werd. Door uw haat voor Roemenië, heeft u er geen verzoek tot internationale bescherming ingediend.*

***Echter, kan van iemand die daadwerkelijk problemen heeft in zijn land van herkomst, en om die redenen dat land verlaat, redelijkerwijs worden verwacht dat hij/zij onmiddellijk internationale bescherming zoekt in het eerste land waar hij/zij aankomt. U kon immers aan het begin helemaal niet weten hoe de Roemenen u zouden behandelen, of het bedrijf alwaar u werkte. Dat u niet onmiddellijk een verzoek indiende in Roemenië, doet verder afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van de door u opgeworpen problemen die zich in Ethiopië zouden hebben voorgedaan.** Sterker nog, u stelde dat het reeds van aan het begin uw bedoeling was om door te reizen naar andere landen van Europa, maar als u uw plan uiteindelijk – twee jaar later – uitvoert, dient u opnieuw **geen** verzoek in tot internationale bescherming in België of eender ander Europees land (zie notities CGVS, p.17 en Eurodac Search Result in administratieve dossier, blauwe map). Zo blijkt dat uw vingerafdrukken werden genomen op 8 april 2021, wanneer u volgens uw verklaringen uit Roemenië was vertrokken. Echter, heeft u slechts een verzoek tot internationale bescherming ingediend in België op **10 augustus 2021**, en dus **vier maanden na uw vertrek uit Roemenië**. Sterker nog, u heeft dit verzoek pas ingediend wanneer u door de Belgische autoriteiten werd **opgesloten in het gesloten centrum voor illegalen van Holsbeek**, nadat u op 9 augustus 2021 te Brugge in een koelwagen werd aangetroffen (zie administratief rapport FEDPOL, in administratieve dossier). Gevraagd om welke redenen u ook in België niet onmiddellijk een verzoek heeft ingediend, gezien u had gesteld grote problemen te hebben in Ethiopië*

en bang te zijn voor uw moeder die er nog verblijft, antwoordde u dat u verkeerd geïnformeerd werd in België en dat ze u zeiden dat u naar Roemenië zou worden teruggestuurd. **Echter, kan worden verwacht dat u op zijn minst in één van deze twee Europese landen onmiddellijk een verzoek tot internationale bescherming zou indienen, gezien dit de reden is van uw vertrek uit Ethiopië. Dat u dit heeft nagelaten, doet absoluut afbreuk aan de ernst van de door u opgeworpen problemen die zich in Ethiopië zouden hebben voorgedaan.**

Andermaal dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen nuttig verweer voert ten aanzien van voorstaande vaststellingen.

Verzoekster legt uit dat ze in Roemenië geen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend omwille van de levensomstandigheden daar. Zij gaat er echter aan voorbij dat van iemand die daadwerkelijk problemen heeft in haar land van herkomst, en om die redenen dat land verlaat, redelijkerwijs worden verwacht dat zij onmiddellijk internationale bescherming zoekt in het eerste land in de EU waar zij aankomt, *in casu* Roemenië.

Ook waar verzoekster herhaalt dat ze in België geen verzoek indiende uit angst te worden teruggestuurd naar Roemenië, kan dit haar nalatigheid om zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming in te dienen niet verschonen. Dat verzoekster niet onmiddellijk na aankomst in België een verzoek om internationale bescherming indiende en dit pas deed wanneer zij werd opgesloten door de Belgische autoriteiten, ondermijnt de geloofwaardigheid van haar voorgehouden problemen in Ethiopië.

6. Verzoekster benadrukt in het verzoekschrift dat zowel zij als haar ouders tot de etnische groep Oromo behoren en de taal machtig zijn.

Verweerder motiveert in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“In casu dient opgemerkt, dat u absoluut niet aannemelijk weet te maken dat u daadwerkelijk lid bent van het OLF. Sterker nog, uw verklaringen brengen aan het licht dat uw Oromo-etnie überhaupt in vraag kan worden gesteld.

U blijkt immers geenszins een degelijke kennis te hebben van de Oromo-etniciteit. Nochtans stelde u dat zowel uw vader als uw moeder tot de Oromo-etnie behoren (zie notities CGVS, p.13). Uw vader was reeds sinds zijn kindertijd lid van het OLF, werd om die reden door de Ethiopische autoriteiten opgesloten en overleed in de gevangenis in het jaar 2008 (zie notities CGVS, p.9-10). U stelde zelfs dat hij een soldaat was van het OLF (zie notities CGVS, p.9). **Bijgevolg, is het geenszins onredelijk te verwachten dat u juiste en afdoende kennis heeft over de Oromo-etniciteit en eveneens van de Oromo-taal [Afaan Oromo of Oromiffa].** Echter, bleek u zelfs niet eens het Afaan Oromo meester te zijn. Het persoonlijk onderhoud voor het CGVS ging dan ook door in de taal **Amhaars**. Aangezien het uitermate vreemd is dat een politiek actief lid van het OLF geen Oromiffa zou spreken, werd u met deze vaststelling geconfronteerd en zodoende werd gevraagd om welke redenen u geen Afaan Oromo spreekt (zie notities CGVS, p.13). Uw antwoorden bleken echter ten stelligste **ontoereikend**. U stelde vooreerst dat het grote interview [het persoonlijk onderhoud voor het CGVS] zeer belangrijk is en dat het Amhaars veel gemakkelijker is om uw gevoelens te uiten en u uit te drukken, maar dat u wel Afaan Oromo spreekt. Gevraagd in welke taal u met uw moeder, vader en familie converseerde wanneer u nog in de stad Bishoftu woonde, antwoordde u dat dit in beide talen was, namelijk Amhaars en Oromo. U heeft Afaan Oromo geleerd van uw familie en burens, maar u werd op school in het Amhaars opgeleid. Daarop werden u vijf eenvoudige woorden in het Amhaars aangereikt en werd u gevraagd deze naar het Afaan Oromo te vertalen. U slaagde er echter in maar **twee van de vijf** woorden juist te vertalen, namelijk het woord voor “kinderen” [ejoli] en het woord voor “huis” [mana] (zie notities CGVS, p.14 en informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, blauwe map). **Er dient dan ook opgemerkt dat het allerm minst geloofwaardig is dat u, als actief lid van het OLF, met ouders die beiden het Afaan Oromo spreken én eveneens de Oromo-etniciteit en –cultuur willen verdedigen door hun politieke activiteiten, geen perfect Oromiffa zou spreken, enkel en alleen omdat u onderwezen werd in het Amhaars.** Gezien u klaarblijkelijk zelfs eenvoudige Oromo-woorden niet wist te vertalen, werd u nogmaals gevraagd wanneer u het Afaan Oromo gebruikte in Ethiopië (zie notities CGVS, p.14). U antwoordde echter – weinig aannemelijk – dat uw moeder u het Oromo wilde leren en aldus altijd probeerde om met u Afaan Oromo te spreken, en dat u uw best deed om haar te antwoorden. Daarop werd gevraagd hoe het komt dat het Afaan Oromo niet gewoon uw moedertaal is, gezien uw beide ouders het spreken en uw vader zelfs medestander was van het OLF en de Oromo-cultuur verdedigde. U antwoordde echter naast de kwestie en stelde dat dit de reden is van jullie gevecht, namelijk de eigen taal [Afaan Oromo] te kunnen gebruiken, zowel op school als op het werk, gezien jullie deze taal niet mochten gebruiken in jullie gebied, en in het Amhaars onderwezen werden. U

stelde dat uw moeder het u probeerde te leren, maar dat het niet genoeg was. **Desalniettemin, dient opnieuw opgemerkt, dat het danig weinig aannemelijk is dat het Afaan Oromo niet uw moedertaal zou zijn, gegeven uw beide Oromo-ouders die opkomen voor de Oromo-taal en cultuur en gegeven uw eigen – vermeende – engagement voor het OLF.** U werd opnieuw geconfronteerd met deze vaststelling, en zodoende werd een tweede maal gesteld dat het zeer vreemd is dat het Oromo niet uw moedertaal zou zijn, enkel en alleen omdat u in het Amhaars naar school ging (zie notities CGVS, p.15). U antwoordde dat u overdag naar school ging en met medestudenten in het Amhaars sprak. Wanneer u thuiskwam dan sprak u Oromiffa met uw moeder, maar het was niet genoeg en daarom kon u het niet leren. **Zoals hierboven reeds gesteld kan van u echter worden verwacht dat u vlekkeloos Oromiffa spreekt, gegeven uw – vermeende – politieke engagement.** U stelde immers dat een deel van uw taken voor het OLF eruit bestond om berichten uit het buitenland naar personen van Oromo-etniciteit te verspreiden, en op die manier informatie naar te verspreiden en Oromo op te roepen om deel te nemen aan protesten (zie notities CGVS, p.22-23). Daarnaast, verklaarde u samenkomsten van het OLF bij te wonen, zoals beweerdelijk uw intentie was voor u Ethiopië ontvluchtte (zie notities CGVS, p.19). **Dat u deze taken en activiteiten zou uitvoeren zonder een degelijke kennis van de Oromo-taal, is gewoonweg niet aannemelijk.**"

Verzoekster biedt in het verzoekschrift geen dienstig verweer tegen voormelde terechte en pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier.

Verzoekster wijst erop dat men in Ethiopië probeert om de Oromo-taal niet in het openbaar te spreken omwille van discriminatie en dat de onderwijstaal Amhaars was. Dergelijke uitleg is gelet op verzoeksters voorgehouden achtergrond en politiek engagement niet ernstig en kan verzoeksters ondermaatse kennis van de Oromo-taal niet rechtvaardigen.

Waar verzoekster erop wijst dat ze tijdens het persoonlijk onderhoud een vertaling van bepaalde woorden heeft kunnen geven, dient benadrukt dat verzoekster slechts 2 van de 5 gevraagde eenvoudige woorden van het Amhaars naar het Afaan Oromo kon vertalen. Hieruit kan geenszins blijken dat verzoekster de Oromo-taal machtig is.

Ook haar verwijzing naar een artikel van BBC "Why Ethiopia's alphabet generation feel betrayed by Abiy" van 19 juni 2021 kan verzoeksters ondermaatse kennis van de Oromo-taal niet verschonen. Indien verzoeksters ouders opkomen voor de Oromo-taal en -cultuur en verzoekster zelf geëngageerd was voor het OLF, zoals verzoekster beweert, kan van verzoekster een gedegen kennis van de Oromo-taal worden verwacht, wat allerm minst het geval is.

7. Verzoekster benadrukt in het verzoekschrift dat niet betwist wordt dat zij kennis heeft van haar cultuur, dat zij veel vragen beantwoordde tijdens het persoonlijk onderhoud en dat zij nauwkeurige antwoorden kon geven over een hele reeks elementen betreffende haar cultuur.

Samen met verweerder wordt vastgesteld dat verzoeksters kennis aangaande de Oromo-cultuur uiterst gering en ontoereikend is, zeker in het licht van verzoeksters voorgehouden profiel en OLF-lidmaatschap.

Verweerder motiveert in de bestreden beslissing terecht als volgt:

"Daarenboven, liet uw kennis van de Oromo-cultuur ook op andere vlakken te wensen over. U bleek noties te hebben van de Oromo-cultuur (en –taal – zie hierboven), maar wanneer dit meer in detail werd bevraagd, bleek dat uw kennis niet in overeenstemming is met de door u opgeworpen interesse in de Oromo-cultuur en uw engagement in het behoud ervan. Zo werd u gevraagd of u een specifieke Oromo-clan heeft, maar u bleek verward door deze vraag en antwoordde uiteindelijk dat u er geen diepe kennis over heeft (zie notities CGVS, p.15). Gevraagd of u namen kent van bepaalde Oromo-clans, antwoordde u – verbazend genoeg – ontkennend. Een derde maal gevraagd of de Oromo nog verder onderverdeeld zijn, of dat zij zichzelf (en zo ook uw familie) gewoon "Oromo" noemen, antwoordde u **opeens** dat uw familie deel is van de Shewa-Oromo en dat er veel clans en stammen zijn, zoals de Arusi-, Wolega- en Shewa-Oromo. Daarop werd u gevraagd of de Shewa-Oromo [die u als uw eigen clan bestempelde] nog verder worden onderverdeeld in subclans, antwoordde u dat "Shewa" de regio van de hoofdstad en de omliggende gebieden betekent; en dat [uw geboortestad] Bishoftu niet ver van [de hoofdstad] Addis Abeba is gelegen. U stelde dat er nog veel kleine dorpen zijn en herhaalde dat jullie ShewaOromo zijn. U voegde eraan toe dat er Arusi-Oromo zijn die in hun land [gebied] enkel Oromo spreken, maar dat er **geen clans** zijn, enkel een verdeling naar gebied waar de Oromo zich bevinden. Gesteld dat in informatie waarover het CGVS beschikt wel degelijk sprake is van een onderverdeling in clans [en niet enkel naar regio], antwoordde u – absoluut niet antwoordend op de vraag – dat de Oromo de Geda-discipline volgen en dat

elke Oromo verplicht is om de leringen van de Geda te volgen. **Uit uw antwoorden blijkt enkel dat u geenszins kennis heeft van de clanverdeling van de Oromo. U blijkt immers in de veronderstelling dat Oromo enkel worden onderverdeeld naar gelang het gebied waarin ze leven. Echter, blijkt dit geenszins het geval en bijgevolg dient vastgesteld dat u, als Oromo met twee Oromo-ouders, een vader die bij het OLF actief was, en wonend in de Shewa-regio, absoluut niet op de hoogte bent van uw eigen afkomst of voorouders.** Informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd, geeft immers aan dat er wel degelijk onderverdelingen zijn van de Oromo, naast de onderverdeling die volgens regio gebeurt, namelijk de afstamming van twee huizen, met name de Borana en de Barentu. **Dat u geenszins op de hoogte bleek van deze onderverdeling, doet absoluut afbreuk aan de door u beweerde Oromo-etniciteit.** Voorts, gezien u zelf de Geda [Gadaa] van de Oromo had opgeworpen – dit is een traditionele Oromo-leider (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier) – werd u gevraagd wie deze Geda is (zie notities CGVS, p.15). Uw uitleg was echter danig vaag, gezien u zei dat het een oudere [elder] is, die wordt aangeduid door mensen van het dorp en die de wet van het dorp maakt. Iedereen moet hem respecteren en hem gehoorzamen. Daarop gevraagd wie deze Geda is in uw stad Bishoftu, diende u – danig verbijsterend – het antwoord schuldig te blijven. U ging de vraag uit de weg door te stellen dat er elke vijf jaar een nieuwe Geda moet komen en er geen Geda is in Bishoftu. Opnieuw gevraagd wie dan op dit moment de Geda is, stelde u dat het Ababoko is, maar dat het een naam is die hem is gegeven tijdens de Geda-procedure. **Een derde maal** gevraagd wat dan de echte naam is van de [Abba] Geda, stelde u – nietszeggend – dat iedereen hem kent als “Ababoko” (zie notities CGVS, p.16). Gevraagd waar hij dan vandaan komt, antwoordde u – opnieuw weinig informatief – dat hij van [de regio] Arusi kan komen of van [de regio] Wolega. Wederom gevraagd om de herkomst van de huidige Geda aan te geven, antwoordde u dat u **niet weet van welke plaats hij is.** Gevraagd of er nog andere traditionele of spirituele Oromo-leiders zijn, begon u opeens te spreken over het Ireecha-festival en dat alle Geda naar Bishoftu komen om het festival te vieren en te bidden. Er kan dan ook enkel worden geconcludeerd dat u de naam van de huidige Abba Geda [Abagada], die in uw eigen stad Bishoftu wordt ingewijd (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, blauwe map) absoluut niet kent, hetgeen ten stelligste verwonderlijk is voor een OLF-lid die haar hele leven in Bishoftu heeft gewoond. Volgens informatie, werd de macht van de oude Abba Geda, genaamd Beyene Senbeto, in het jaar 2018 – wanneer u in Bishoftu aanwezig was – overgedragen naar nieuwe Abba Geda, genaamd Gobena Holla Erreso, die deze functie acht jaar zal uitvoeren. **Het is weinig aannemelijk dat u deze namen niet zou kennen, gezien uw vermeende Oromo-etniciteit, interesse in de Oromo-cultuur en uw verblijf in de stad Bishoftu.** De stad Bishoftu is immers de stad waar elk jaar twee maal het Ireecha-festival doorgaat aan de oevers van het meer Harsedi (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, blauwe map). **Het is dan ook weinig denkbaar dat u de gebeurtenissen tijdens deze festivals niet zou volgen, gegeven uw vermeende engagement voor het Oromo-volk, en dat u niet zou weten wie de huidige en vroegere Abba Geda zou zijn.** Eveneens, betreffende het traditionele geloof van de Oromo - namelijk de Waaqa -, was uw kennis even beperkt.

Opnieuw heeft u noties van dit geloof, maar u stelde hun priesters niet te kennen omdat u zelf orthodox bent (zie notities CGVS, p.25). Gevraagd wat ze geloven over de creatie van de wereld en de mensen, antwoordde u – de vraag ontwijkend – dat u er geen diepe kennis over heeft omdat het orthodoxen niet is toegestaan om tussen te komen in het Oromo-geloof. Deze verklaringen zijn echter danig bij de haren getrokken. Gegeven uw interesse in en engagement voor de Oromo-cultuur, en gegeven het feit dat verschillende Oromo-religies dit Waaqa-geloof wel degelijk voor een stuk in hun eigen religie [islam of christendom] hebben geïntegreerd (zie informatie dat aan het administratieve dossier werd toegevoegd) kan redelijkerwijs worden verwacht dat u wel degelijk méér weet over deze Waaqa-religie. U stelde wel dat de Ireecha-viering belangrijk voor hen was. Gezien deze doorgaat in Bishoftu, kan opnieuw meer kennis van u, als behorende tot de Oromo-etnie, verwacht worden. **Dat uw kennis over deze verschillende aspecten van de Oromo-cultuur uiterst gering is, terwijl van u – als lid van het OLF – redelijkerwijs een degelijke kennis kan worden verwacht van deze aspecten, wijst enkel – opnieuw – op het feit dat u helemaal niet tot de Oromo-etnie behoort. Zodoende, kan evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u lid was van het OLF, noch aan de door u geopperde vervolgingsfeiten die met dit lidmaatschap verband houden.**

Volledigheidshalve, dient opgemerkt, dat u – als inwoner van Bishoftu – sowieso noties zou hebben van verschillende aspecten van de Oromo-cultuur, zelfs al behoort u er zelf niet toe, gezien het belang van deze stad voor de Oromo en de Ireecha-viering.

Zoals hierboven reeds gesteld, kan geen geloof worden gehecht aan de door u opgeworpen vervolgingsfeiten, gezien ze voortvloeien uit uw vermeende, en hierboven weerlegde, Oromo-etnie en lidmaatschap van het OLF. Aldus, kan u niet aannemelijk maken dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst, namelijk Ethiopië, zal worden vervolgd door de Ethiopische autoriteiten. Deze vaststellingen kunnen, naast het feit dat aan uw Oromo-etnie geen geloof wordt gehecht, ook worden gebaseerd op andere aspecten van uw verhaal.”

Al deze vaststellingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht, zijn terecht en pertinent, en vinden steun in het administratief dossier. Verzoekster brengt in het verzoekschrift geen valabele argumenten aan ter weerlegging of ontkrachting van bovenstaande motieven.

Verzoekster stelt in het verzoekschrift dat zij niet veel details kon verstrekken omdat zij het stellen van vragen over haar cultuur of afkomst aan andere personen vermeed vanwege de discriminatie die zij had ondervonden. Daarnaast verwijst zij opnieuw naar haar eerdere uiteenzetting betreffende de marginalisering van haar cultuur. Dergelijke uitleg kan, gelet op verzoeksters voorgehouden achtergrond en politiek engagement, opnieuw niet volstaan ter rechtvaardiging van haar ondermaatse kennis van de Oromo-cultuur. Verzoekster houdt voor dat haar ouders opkomen voor de Oromo-taal en -cultuur en dat zij zelf geëngageerd was voor het OLF, zodat wel degelijk kan verwacht worden dat zij een gedegen kennis van de Oromo-cultuur zou hebben, *quod non*. Verzoeksters geringe kennis inzake de Oromo-cultuur ondergraaft, samen met haar ondermaatse kennis van de Oromo-taal, bijgevolg de geloofwaardigheid van haar voorgehouden Oromo-etnie en beweerd lidmaatschap van het OLF.

Waar verzoekster in het verzoekschrift stelt dat de naam van haar vader een typische Oromo-naam is, betreft dit een loutere bewering die geenszins kan volstaan om aan te tonen dat verzoekster de Oromo-etnie heeft, laat staan dat ze lid is van het OLF.

Gelet op het voorstaande kon verweerder terecht besluiten dat verzoeksters voorgehouden Oromo-etnie en lidmaatschap van het OLF niet geloofwaardig zijn en dat bijgevolg niet kan worden aangenomen dat verzoekster bij terugkeer naar Ethiopië omwille hiervan zou worden vervolgd door de Ethiopische autoriteiten.

8. Verder wordt samen met verweerder vastgesteld dat de demonstratie van de Oromo-bevolking van 3 juni 2019 in Bishoftu, dat de kern van verzoeksters asielrelaas vormt, niet kan worden teruggevonden in media en berichtgeving.

Verzoekster benadrukt in het verzoekschrift de waarachtigheid van de door haar uiteengezette gebeurtenissen op 3 juni 2019 in Bishoftu en stelt – refererend aan algemene landeninformatie – dat er grote repressie bestaat tegen journalisten die bepaalde politieke en/of conflict-gerelateerde thema's aankaarten.

Uit de door verzoekster geciteerde algemene informatie blijkt dat Ethiopische en internationale journalisten in 2021 onder druk gezet werden door de overheid en dat er in de eerste maanden van het conflict in Tigray weinig verslaggeving was.

Verzoekster toont met deze algemene informatie bijgevolg niet aan dat berichtgeving over incidenten in de regio Oromia, meer bepaald in Bishoftu, in 2019 onderdrukt werd door de overheid. Zij biedt hiermee aldus geen aannemelijke verklaring voor de afwezigheid van enige vermelding aangaande dit incident.

In navolging van verweerder kan de Raad niet aannemen dat een dergelijk belangrijk incident in een belangrijke Oromo-stad als Bishoftu niet in de media zou worden vermeld of dat er geen enkel artikel naar dit incident zou verwijzen. Dit wijst erop dat het incident nooit heeft plaatsgevonden, zodat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden vervolgingsfeiten die zouden voortvloeien uit dit incident, met name haar arrestatie en opsluiting.

9. Inzake de door verzoekster voorgehouden vervolgingsfeiten, met name verzoeksters arrestatie en opsluiting, motiveert verweerder terecht als volgt:

“Ten derde, kan ook om andere redenen geen geloof worden gehecht aan uw vervolgingsfeiten, gezien ze doorspekt zijn met incoherente en weinig aannemelijke verklaringen. Zo stelde u op 3 juni te zijn gearresteerd en opgesloten te Bishoftu (zie notities CGVS, p.18). U werd in de gevangenis mishandeld en na twee maanden kon uw tante u vrij krijgen op borg om in het ziekenhuis behandeld te worden (zie notities CGVS, p.19). Vreemd genoeg, bleek u de enige van de veertien gearresteerden die op borg was vrijgekomen [omwille van de nood aan behandeling]. Echter, werd u na uw behandeling niet meer opnieuw opgesloten, in tegenstelling tot de andere leden van het OLF die samen met u werden gearresteerd. Er zijn echter kantlijnen te plaatsen bij deze verklaringen uwentwege: ten eerste, zijn dergelijke praktijken zeer weinig aannemelijk, gegeven het belang van uw beweerd lidmaatschap van het OLF, uw taken en activiteiten [die in casu in vraag worden gesteld] en ten tweede, is uw gedrag danig roekeloos, gezien u verklaarde na tien dagen vrijlating [op borg] naar de hoofdstad Addis Abeba te zijn gereisd om aldaar een OLF-samenkomst bij te wonen. Dat u ook maar in staat was om de stad Bishoftu

tien dagen na uw vrijlating zomaar te verlaten, is reeds danig vreemd. Echter, nog vreemder, is uw onbezonnen gedrag - namelijk de poging tot het bijwonen van een OLF-vergadering in de hoofdstad -, dat absoluut niet in het voordeel is van uw collega's bij het OLF die zich op dat moment nog steeds in de gevangenis bevonden, noch in uw eigen voordeel. Dat u zich na twee maanden opsluiting, mishandeling en foltering gewoonweg opnieuw in een veel gevaarlijkere situatie zou wagen, is zeer weinig waarschijnlijk. Betreffende deze **OLF-vergadering** in Addis Abeba, stelde u dat deze uiteindelijk geannuleerd werd door de Ethiopische autoriteiten en dat de deelnemers werden gevolgd in hun dagelijkse handelingen (zie notities CGVS, p.19). Zonderling is het dan ook wanneer u stelde dat uw moeder u uit Bishoftu opbelde om u te zeggen dat ze **aldaar** opzoek waren naar u (zie notities CGVS, p.19 en p.23). Nadat uw moeder u op de hoogte stelde, besliste u in Addis Abeba te blijven bij een vriendin (zie notities CGVS, p.19). Echter, uw verklaringen zijn allesbehalve logisch, aangezien niet kan worden ingezien om welke redenen de Ethiopische autoriteiten u in Bishoftu zouden zoeken terwijl ze zeker wisten dat u zich in Addis Abeba bevond. Immers, u stelde dat er een aanwezigheidslijst voorhanden was, waarop alle aanwezigen van de vergaderingen genoteerd stonden (zie notities CGVS, p.23-24). U stelde dat ze u kwamen controleren [in Bishoftu] omdat uw naam op de lijst stond (zie notities CGVS, p.24). Deze lijst zou door een spion aan politie zijn doorgegeven. Naast het feit dat het danig onlogisch is om een aanwezigheidslijst op te maken van een geheime OLF-vergadering, dient eveneens opgemerkt dat u zich op dat moment in Addis Abeba bevond voor de vergadering: uw naam was immers op de lijst genoteerd. Dat zij u opeens in Bishoftu zouden gaan zoeken, snijdt dan ook geen hout. Voorts, dient opgemerkt dat u geen enkele poging heeft ondernomen om uw vrienden of andere leden van het OLF opnieuw te contacteren nadat u Ethiopië heeft verlaten. Redelijkerwijs kan echter worden verwacht dat u een interesse zou tonen in het lot van uw medestanders, gezien u ternauwernood aan hetzelfde lot zou zijn ontsnapt, en gezien uw beweerde passie voor het OLF. **Echter, bleek u te hebben nagelaten ook maar enige informatie over uw gearresteerde vrienden en oversten te bemachtigen.** Gevraagd of u, nadat u was vrijgekomen uit de gevangenis, geprobeerd heeft om één van de andere veertien te vinden, antwoordde u – kort en vaag – ontkennend en zei u dat deze veertien en veel jeugd naar de gevangenis was gestuurd (zie notities CGVS, p.21). Gesteld dat u was vrijgelaten, dat deze veertien mensen deel waren van uw groep en uw vrienden waren, en nogmaals gevraagd of u hen niet heeft proberen zoeken, antwoordde, u – opeens – dat u naar het huis van sommigen onder hen bent gegaan, maar dat de families geen nieuws hadden over de locatie van hun kinderen. Gevraagd om welke redenen deze personen verdwenen, terwijl uw tante in staat was om u op borg vrij te krijgen, antwoordde u dat u zeer ziek was en dat dit de reden was. Echter, is dit antwoord absoluut niet toereikend: u zou immers ook onder politietoezicht in het ziekenhuis kunnen worden verzorgd, en na uw behandeling opnieuw zijn opgesloten. U bleek echter een heel andere behandeling hebben verkregen dan uw lotgenoten: u was vrij op borg en kon zich zelfs vrij bewegen naar de hoofdstad Addis Abeba. Deze verklaringen zijn dan ook uiterst weinig aannemelijk.

Betreffende de situatie van uw overste, genaamd L. (zie notities CGVS, p.21), werd u gevraagd waar hij zich op heden bevindt, maar u stelde – verbazend genoeg - dat u gestopt bent met mensen contacteren en dat u niets weet over de mensen die daar zijn (zie notities CGVS, p.22). Gevraagd om welke redenen u niemand – geen vrienden of andere OLF-leden - meer heeft gecontacteerd na uw vertrek [uit Ethiopië], antwoordde u dat velen in de gevangenis waren, ook in Bishoftu, en u herhaalde dat u hun families heeft bezocht, maar dat ze bleken te zijn verdwenen. U stelde alles te hebben achtergelaten als u vertrok omdat u geen problemen wilde voor uw moeder. **Uw verklaringen zijn echter allesbehalve afdoende. U bent immers als enige ontsnapt aan een verdere opsluiting in Bishoftu, terwijl uw vrienden en medestanders - volgens u – er nog steeds in de gevangenis verblijven. In Addis Abeba bleek u ook één van de weinigen die niet werd gearresteerd en die uit Ethiopië kon ontsnappen, nadat u een uitermate roekeloze reis had gemaakt naar de hoofdstad om er kosten wat het kost een vergadering van het OLF bij te wonen die zou handelen over het vrijlaten van OLF-gevangenen (zie notities CGVS, p.19). Dat u na uw vertrek opeens uw volledige belangstelling in deze onderwerpen heeft verloren, nadat u nota bene zelf een politiek Oromo-gevangene bent geweest én al uw vrienden nog steeds politieke gevangenen zijn, is gewoonweg bij de haren getrokken en bijgevolg absoluut niet aannemelijk.** Geconfronteerd met deze vaststellingen, en opnieuw gevraagd om welke redenen u na uw vlucht geen interesse meer heeft in deze materie of uw medestanders, antwoordde u dat u niet wilde terugkijken omdat u uw moeder niet wil verliezen (zie notities CGVS, p.24). U was bang dat ze [de Ethiopische autoriteiten] te weten zouden komen waar u was, en u zou hen misschien wel contacteren als u zich ergens zou vestigen. Echter, dient opgemerkt dat uw voorzichtige gedrag helemaal niet overeenstemt met uw eerdere gedrag in Ethiopië, en dat deze redenen bovendien niet afdoende zijn voor uw gebrek aan interesse in uw lotgenoten. **U beweerde immers dat u lid bent van het OLF, waardoor u andere kanalen zou kunnen aanspreken, of op zijn minst via via de situatie van uw vrienden, politieke gevangenen, zou kunnen opvolgen.** Ten slotte, dient volledigheidshalve opgemerkt dat u geen enkel document heeft neergelegd in verband met uw lidmaatschap van het OLF. Nochtans

stelde u dat één uw taken erin bestond brieven en berichten aan de Oromo-bevolking door te geven. Dat u absoluut niets kan voorleggen omtrent uw lidmaatschap, taken of activiteiten van het OLF, is opnieuw een negatieve indicatie voor uw geloofwaardigheid."

Andermaal dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen nuttig verweer voert ten aanzien van voorstaande motieven.

Verzoekster herneemt in het verzoekschrift dat zij vrijkwam onder borg wegens haar gezondheidstoestand en de tussenkomst van haar tante, dat zij na haar vrijlating naar Addis Abeba ging omdat ze dacht dat het haar en haar vrienden die in de gevangenis zaten zou helpen, en dat zij elk rechtstreeks contact met partijleden heeft vermeden en zich niet informeerde over de andere gevangenen uit bezorgdheid over haar moeder. Dergelijke herhaling en verduidelijking van haar reeds afgelegde en beoordeelde verklaringen kunnen voorstaande terechte en pertinente motivering, die steun vindt in het administratief dossier, niet weerleggen.

Waar verzoekster in het verzoekschrift nog stelt dat het niet verwonderlijk is dat de Ethiopische autoriteiten haar in Bishoftu zouden komen zoeken aangezien ze er altijd gewoond heeft, dient hernomen dat niet valt in te zien om welke redenen de Ethiopische autoriteiten verzoekster in Bishoftu zouden zoeken terwijl ze zeker wisten dat zij zich in Addis Abeba bevond.

10. Bij aanvullende nota van 17 november 2022 legt verzoekster twee attesten neer: een attest van Bishoftu City Administration dat vermeldt dat verzoeksters moeder tot de etnische groep Oromo behoort en een attest van de Belgische Oromo Gemeenschap, waarin de leider bevestigt dat verzoekster tot de etnische groep Oromo behoort.

Deze attesten kunnen de geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas niet herstellen. Een document moet, om bewijswaarde te hebben, immers coherente en geloofwaardige verklaringen ondersteunen, *quod non in casu*, gelet op het voorgaande.

Hoe dan ook toont het door verzoekster bijgebrachte attest inzake haar moeder haar eigen voorgehouden Oromo-etnie niet aan, laat staan haar voorgehouden lidmaatschap bij het OLF.

Wat betreft de brief van de Belgische Oromo Gemeenschap dient opgemerkt dat dit geen officieel document betreft en het een gesolliciteerd karakter heeft. Uit de brief kan evenmin worden opgemaakt op basis waarvan wordt gesteld dat verzoekster de Oromo-etnie heeft. Deze brief maakt overigens geen melding van verzoeksters vermeend lidmaatschap van het OLF.

11. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

12. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

13. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wijst verzoekster in het verzoekschrift naar de algemene situatie in Ethiopië, in het bijzonder in de regio's Oromia en Tigray. Zij citeert hiervoor uit landeninformatie en rechtspraak: "UNCHR Position on Returns to Ethiopia" van maart 2022; COI Focus "Ethiopië: de veiligheidssituatie in Oromia" van 15 februari 2022; beslissing UK Upper Tribunal van december 2021; "Ethiopia set a world record for displacements in a single year: 5.1 million in 2021" van 28 mei 2022.

De Raad wijst erop dat door verweerder niet betwist wordt dat de veiligheidssituatie in de regio Oromia complex, problematisch en ernstig is, zoals ook kan blijken uit de bronnen aangehaald in het verzoekschrift. Uit deze bronnen en de door verweerder gehanteerde landeninformatie kan er echter niet afgeleid worden dat de mate van het willekeurig geweld in Ethiopië dermate hoog is dat de loutere aanwezigheid van verzoekster daar leidt tot een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De COI Focus van 15 februari 2022, die gebaseerd is op een veelheid aan actuele bronnen en die tevens wordt geciteerd door verzoekster in het verzoekschrift, vermeldt duidelijk waar de meeste slachtoffers vallen en waar zich de zogenaamde “hotspots” van conflict bevinden. De regio waar verzoekster van afkomstig is, Bishoftu, wordt hier niet vermeld. De door verzoekster bijgebrachte landeninformatie bevestigt en ligt in de lijn van de door verweerder gehanteerde informatie. Uit de door verzoekster bijgebrachte landeninformatie kan niet blijken dat de informatie waarop verweerder zich heeft gebaseerd niet langer correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Uit de in het verzoekschrift geciteerde “*UNCHR Position on Returns to Ethiopia*” van maart 2022 dat personen die een van de conflicten in Ethiopië ontvluchten *mogelijks* voldoen aan de criteria vermeld in het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag). Echter wordt nergens geadviseerd om, voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke Ethiopiër, die al dan niet een van de conflicten in Ethiopië ontvlucht, een complementaire vorm van bescherming te bieden.

De Raad verwijst dan ook integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Bishoftu, Ethiopië, actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Evenmin brengt verzoekster elementen aan die erop wijzen dat er in haar hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat zij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Verzoekster heeft immers niet aannemelijk gemaakt dat ze lid is van het OLF, en al zeker niet in die mate dat ze een bedreiging zou vormen voor de Ethiopische overheid. Verzoekster bevindt zich bijgevolg niet in persoonlijke omstandigheden die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Oromia in haar hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat zij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van haar leven of persoon.

Verzoeksters verwijzing naar een beslissing van de Upper Tribunal uit het Verenigd Koninkrijk van december 2021 waaruit blijkt dat de situatie voor leden van het OLF zeer problematisch is en ook in de regio Oromia, is gelet op de ongeloofwaardigheid van het door verzoekster voorgehouden OLF-lidmaatschap niet dienstig.

Verzoekster voert geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar regio van herkomst, Bishoftu, een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS